

кајзер по вољи на-
рода. Прошла су вре-
мена кад је један уго-
вор био «парче харти-
је». Аутократска влада-
вина неких особа тако-
ђе припада прошлости.

КАЈЗЕРОВЕ НЕВОЉЕ

Лондон. — «Дејли Теле-
граф» говори о могућ-
ности да Кајзер абдицира,
и да је он абдицирао, али га је
од тога одвратила парти-
ја и његови непосредни
саветници. Кајзерово пона-
шање у последње време
много је забринуло њего-
ву околину. Каже се да он
има дуге нападе умне де-
пресије.

У ФИНСКОЈ

Базел. — Јављају из
Хелсингфорса:
При свечаном отва-
рању ванредне седнице
финског сабора, Свин-
хуфвуд је објавио је-
дан нови пројект зако-
на, који мења устав.
Овај пројект води об-
зира и о жељама репу-
бликанаца.

УСЛОВИ ЗА ТУРСКУ

Лондон. — Коментари-
шћу вести о ноти Турске
за мир, «Дејли Мел» каже,
да би Савезници могли о-
добрити Турској примирје
само под овим условима:
Турска мора предати Савез-
ницима Дарданелс. Она
ће морати, да преда своју
флоту и да повуче своје
трупе са Кавказа. Да Ен-
глецима преда Баку и да
пусти Сирију. Да помо-
гне Савезнику у Црном Мо-
ру да ослободи Русију.

ОСТАВКА ЛУДЕНОРФА

Рим. — Јављају да је
Луденорф поднео кајзе-
ру оставку као шеф
штаба немачке врховне
команде, али кајзер је
није уважио.

У РУМУНИЈИ

Амстердам. — Ево неко-
лико нових података о та-
јној женидби румунског
престолонаследника, Каро-
ла. То је прави дубавни
роман. Принц Карол се је
тајно оженио 30 августа у
Одеси са госпођом Си-
ци Ламбрино, ћерком по-
којног румунског мајора.

Вест о женидби стигла је 2
септембра у Букурешт.
Више од две године неж-
не везе спазале су принца
Карола са госпођицом Лам-
брино, чију је кућу на о-
чиглед целе престонице
стално посећивао будући
румунски краљ, на велико
незадовољство краља Фер-
динанда. Владар је због то-
га преместио свога сина,
као мајора једног ловачког
пука, у један мали гарни-
зон у провинцији. И поред
тога млада је девојка успе-
ла да често види свога при-
јатеља, у чему јој је ишао
на руку њен рођени брат,
велики пријатељ принца
Карола.

На једном таквом састан-
ку одлучено је путовање
за Одесу. У пратњи једног
официра причевог прија-
теља, они су са лажним
пасошима отпутовали.
Принц је био припознат на
украјинској граници, али
је ипак успео да продужи
путовање. У Одеси је имао
сукоба са аустро угарском
контролом, која му је у два
маха наредила да отпутује.
Тада је принц изјавио, да
та је један румунски по-
вучао у самој вароши О-
деси. Млади пар се затим
вратио у Румунију.
Краљ је покушао да уни-
шти женидбу, али је нап-
шао на живу опозицију
свога сина.

АМЕРИЧКА ТОНАЖА

Филаделфија. — 1915
америчка трговачка мор-
нарица за дугу пловидбу
то јест изувевши обал-
ну пловидбу и по ве-
ликим језерима, имала
је флоту са тонажом од
500.000. Данас она има
тонажу од 7 милиона.
1931 она ће имати пре-
ко 3000 бродова са то-
нажом од 25 милиона
и врло брзо ће постати
прва на свету.

НЕМАЧКА И ТУРСКА

Париз. — Политички
кругови коментаришу
о томе, зашто је кан-
целар у својој ноти пре-
ћутао Турску, и закљу-
чују, да су односи из-
међу Турске и Немач-
ке збиља затегнути.

КОМЕНТАРИ ШТАМПА

Рим. — Енглеска штам-
па заступа мишљење, да
се ни у ком случају не сме-

ју Немачкој вратити коло-
није.
Француска штампа сум-
ња, да ће скоро до мира
доћи, док Немачка мисли
да преговара као раван са
равним.

ЊИХОВА ДВОЛИЧНОСТ

Париз. — Јављају из Бер-
на, да је конзервативна
група Рајхстага упутила
преставку канцелару, пре-
него што је закључен текст
одговора на ноту Вилсо-
нову, у којој изјављује, да
евакуација заузетих тери-
торија, без гаранције за ин-
тегритет Немачке, њима
изгледа да може имати
кобних последица по не-
мачку част.

Зна се да је канцелар
прешао преко тога, бар по
форми. Пангерманисти су
организовали протестну ма-
нифестацију пред Хинден-
бурговом статуом.

«Берлинер Тагблат», не
узима ово као озбиљно,
али «Форверц» придаје о-
вом покрету извесну важ-
ност. По «Форверцу» пан-
германисти се спремају да
растуре ову владу коју
Форверц назива «популар-
ном» и да установе дикта-
туру, како би продужили
рат.

«Форверц» каже, да су
се многи официри придру-
жили пангерманистима.
«Форверц» објављује пан-
германистима, да је врло
вештотрено изазивати гнев
народа и играти се ватром.
«Немачки народ, још не
мисли да казни кривце. Он
је заузет у овом тренутку
ликвидацијом ситуације и
не жели да он буде узрок
нереди у овим тешким тре-
нутцима.»

Дневне Вести

ОД УРЕДНИШТВА

Период нашег рада на
журналистици у изгнан-
ству, завршимо са да-
нашњим бројем. Лист ће
наставити излажење у
Слободној Србији.

† МИЛИВОЈ М. ДИНИЋ

Погинуо је и Миливој М.
Динић. Погинуо је несе-
бични, скромни, незнани
национални радник; јунач-
ки и храбри командир до-
бровољаца.

Снажним полетом, дуби-
ном уверења, челичном во-
љом и сјајним витештвом
светлео је као огњени змај.
И какав је био, кад се, са

младићским одшевљењем
и лепотом побуда, латио
пре десет година пушке у
четничкој акцији, тамав је
био све до своје смрти.

А за свих тих десет му-
чних година, остао је увек
веран послу кога се при-
хватио, и у борби за осло-
бођење и уједињење мач
свој никад није спуштао у
корице. Четник, четнички
војвода, водник и коман-
дир у балканском рату, ко-
мандир граничара после
рата, командир добровоља-
ца у целом овом рату —
ето, то је историја Мили-
воја Динића, резервног пе-
шадијског капетана и ви-
тета ордена Карађорђевог
Звезде и Белог Орла са Ма-
ченима. Историја кратка и
скромна, али која речито
је него ишта вели да је
Миливој Динић живео и

умро као честит борац и
као прави јунак.

ТРГОВЦИМА

Ставља се до знања тр-
говцима, који су заинтере-
совани за увоз робе у рео-
купирание крајеве наше о-
таџбине, да вагоне за тран-
спорт робе траже писмено
од Војно Привредне Ди-
реkcије, која ће се поста-
вљати, да их преко надлеж-
них издејствује. У молбу
којом вагоне тражи трго-
вац, мора приложити де-
кларацију о плаћеној или
ослобођеној царини и одо-
брење за извоз, т. ј. за у-
воз робе за коју вагоне
тражи. Молба мора бити
читко написана са назна-
чењем улице и броја где
се молилац налази. Молбу
мора довести лично Војно
Привредној Дирекцији где
ће и услове потписати.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

На десној обали Оазе,
непријатељ се ограни-
чио на реагирање арти-
леријом. Између Оазе и
Сере, услед нашег прит-
иска последњих дана,
непријатељ је почео по-
во повлачење. Избивши
из Шоањи и Ашери,
француске су трупе на-
ставиле гоњење зашти-
тница и заузеле Антил-
кур. Западно од Гран
Пре борбе су се наста-
виле јутрос са крајном
жестином и прошириле
се до висова Вузьера.
Прешли смо Ену у овом
пределу.

23 сата. — Запа-
дно од Оазе јутрос
су трупе 1 армије
поново предузеле
притисак између
шуме Андињи и ре-
ке. Ове су трупе
данас имале нових
успеха. Заузеле су
село Менври и шу-
му Андињи, напре-
дујући преко 5 км.
Стигле су на ивице
Анап, Ерли — Ле
Гран и Ноајал и о-
својиле села Кру-
жи, Езонвил и Бер-
новил.

Више на југ на-
ше су престраже
наставиле гоњење
непријатеља изме-
ђу базе и Сера. По-
макли смо своје ли-
није северно од Се-
ри Ле-Мезиер, на и-

ВИДЕ Сир Фонтена

северно од Нувио-
на и Катина, од
прилике за 9 км. с
оне стране става
двеју река. Заузеле
смо око 10 села и
забили заробље-
ника. Број, до сада
пребројаних, пре-
лази 1500 заробље-
ника. С једне и с
друге стране Ву-
зиера пешадија је
наша прешла Ену,
на фронту од 5 км.
У наше руке пало
је више утврђених
мајура. Има више
стотина заробље-
ника. Више на и-
сток од јуче се бо-
рбе развијају у на-
шу корист. Напре-
довали смо у шу-
мовитом пределу
између Олизи и
Гранпре.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Енглеске и америчке
трупе наставиле су, да-
нас напад на фронту
између Боен и Като, и
направиле су знатне ус-
пехе, у вези са фран-
цуским снагама десно.
Крчећи пут под ве-
ликом борбом, и поред
упорног непријатељ-
ског отпора, наше су
трупе још једном од-
бациле непријатеља са
положаја које је он био
узео.

Отели смо села Васи-
њи и Рибовил, и ушли

у Базвел, где се борба
наставља. У току ових
борби забили смо пре-
ко 1200 заробљеника и
неколико топова.

Између канала Сензе
и Лисе наставља се по-
влачење непријатеља.
Наше трупе, потискују-
ћи непријатеља и поред
јакот отпора његових
заштитница, напредова-
ле су преко 5 миља.

Трупе 1 Армије,

под командом гене-
рала Хорна, пот-
пуно су заузеле Дуе
и наставиле насту-
пање на исток од
вароши. На овом
фронту стигли смо
на главну линију
Маркет ан Острван
Масни, Берзе, Фре-
тен, Сенген, Аск.
Северно од Аска,
налазимо се исто-
чно од Рубе и Тур-
коена.

АМЕРИЧКИ КОМИНИКЕ

Западно од Мезе на-
ше напредовање се на-
ставља. Наше трупе за-
узеле су село и шуму

Бантевиљ и допрле до
северне ивице шуме
Лож. Западно од Гран-
пр отеле су фери Талм
после велике борбе.

Источно од Мезе од-
бијен непријатељског по-
кушај да нас одбаци са
наших нових положаја
у шуми Гранд Монтан.
Учешће америчких тру-
па....

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

У долини Доне Алпијани
су напали на два италијан-
ска непријатељска положаја
и успели да заваладају на-
саду, забили смо 21 зароб-
љеника.

На Савезнику је једна
француска патрола прола-
ла у непријатељске линије
у Албанији. — Ита-
лијанске трупе изасти-
гле гоње непријатеља,
која се повлачи на И-
шми. У долини Зеза, се-
верно од Вере, албанске
су устанавиле чети пре-
селе пут непријатељ-
ским заштитницама и
наделе им тешке губи-
тке. Ослободила смо не-
колико стотина итали-
јанских заробљеника.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон. — Рајте-
рова Агенција сазнала
је од г. Пашића, да је
Српска Влада тражила
од Савезника да при-
знаду као своје савез-
нице, с обзиром на стал-
ну помоћ која им је
указивана, не само
Србе из Србије већ и
оне из Аустрије, и да
потпомогну српску вла-
ду у стварању једне
слободне и независне
државе Срба из Србије,
Црне Горе и Аустрије;
Словенаца и Хрвата,
као што је изложено у
Крфској Декларацији.

У току овога интер-
вјуа, г. Пашић је изја-
вио да верује да ће Са-
везници изићи у сусрет
овом захтеву и додати
Аустријска влада би
дала аутономију Хрва-
тима и Словенцима у
Аустрији. Овај то увек
чини када је ситуација
одвећ критична, али
чим постане боља, ау-
тономија се одлаже.
Нарочито је важно
да се Савезници не да-
ју заврати покушаји
ма да се очува она за-
дрмана царевина.

Лондон. — «Дејли Гр-
афик» говори о проби-
лонима које је пустио
Турска, каже, да је про-
марије немогуће без без-
условне капитулације; исто
тако ако би се Аустрија
отворено одвојила од не-
мачког царства, прекину-
ћемо борбу против немач-
ког владара под условом да не
пуштамо Југословене и Че-
хо-Словаче који су се по-
бунили против аустријског
тираније.

Париз. — Листови сме-
трају победу у Фла-
ндији као врло велику,
изјављују, да је јуче
рањан био одлучују-
ћи. Непријатељ прити-
чује, повлачи се на
дој линије; објектив-
но, који су јуче изгледали
врло удаљени, скоро су
на нашем домену. За-
рић ће бити ускоро ет-
кунсаа. Брви је уда-
ла за 12 км. од наших
линија.

ИЗВЕШТАЈ

СРПСКЕ ВРХОВНЕ КОМАН-
ДИНИКЕ О ДЕЈАВИМА 5
ТОБРА.

4. октобра на-
ше су трупе заузеле
СОКО ВАЊУ У
ку 5. октобра,
и напредовање се пр-
одукује на цел-
фронту.

МАЛИ ОГЛАСИ

**ЕНГЛЕСКО СРПСКИ РЕЧ-
НИК**

Изашао је из штампе
глеско српски речник
Б. Петровића, који сад
преко пет хиљада не-
обавезних речи са об-
вештем изговора свако-
гачи, изражен по реч-
Велстера. Исти је на-
пој хартији у фином
зу од платна; формат
десан на дес. — Цен-
драхми.

Радња Кавија

Битова извештава
ске грађане да се
налази у Солуну,
Франковој бр. 11,
да продају што
спиле, порхета, ш-
из, по умереној

Међутим он ју је водео и
саопштио јој, па су чак
припремали плацове за бу-
дући заједнички живот.
— Лондон, повлађао јој
је он смешан се, кад се
будем мало опоравио, е
тада! писаћу мојој поро-
дици и узеху вас за жену.
Ове речи, које би у не-
ком другом периоду њеног
живота очиниле Лондон,
причњавале су јој сада
симо осећај жалости и о-
бесхрабренца. Она није ви-
ше веровала у своје старе
прохте и говорила ми је:
«Замислите молим вас? пр-
ви пут, када је неко хтео
са мном заиста да се вен-
ча, исти тај ће можда у-
мрети кроз петнајест дана»
Ја сам је успокојио, и
мало по мало осетио сам
да се прихватила ове по-
следње наде.
Отац Боателов живео је
у Анжујем уду није био у
редовној пензији са св-
ном, који није желео да му рече:

јавља о својој болести. О-
ву варош Ангулем, Лон-
дон је често пута тражила
на карти железничког реда
вожње, и тада, испитујући
ову црну тачку изнад које
су били знаци за њу, не-
објашњив, она се предава-
ла својој детињастој уо-
брази. И одлучи се, да
отпочне још једанпут свој
живот стрпљива и марљива
као тница која понова
прави своје растурено
гизадо.
Почетком јесени, једно
вече, Боател поче јако да
кашље а сутрадан се раз-
боле од запаљива плућа.
Лондон је одмах видела, да
је изгубљен, познано на-
губљен.
Она га је с највећом во-
љом неговала не спашају-
ћи, једући врло мало; би-
ла је одана, као да јој је
он био суруг дуги низ
година. Петнаестог дана
умре, а Лондон ми-
рече:

— Овога пута, верујем,
да нећу бити срећна, пре
једнога тренутка.
Отац Боателов, коме сам
писао, дође да однесе те
ло. Кад су га однели на же-
лезничку станицу, остало
нас је дванаестак на вра-
тима покојникове куће, и
међу осталима и последњи
пријатељ Лондонан, Луи
Мение, који је дознао за
новост од једног суседа.
Он се приближи сироти-
ци, пружи јој руку за вре-
ме обреда, и повукоше се
у страну где су разгова-
рали. Он је био у црнини.
— Да Лондон, да тако је
то.... Ја исто тако нисам
срећан. Умрла ми је жена
на порођају.
Она узвикну, са сузама
у очима:
— Ах! Боже мој, да ли
је могуће?
— Имам и дете од чети-
ри месеца, продужи он.
И сад сам са њиме.
— Са свим сам?

— Са свим, Лондон.
Лондон га посматраше,
потпуно узбуђена, а затим
он промрља врло полако.

— Треба би да дојете
и видите моје мало, зар
не, Лондон.

ПОДЛИСТАК

МАРКИЗЕТА

— Роман од Фелисјана Шансора — 41

Од тога часа настаде из-
међу Жака и Лијане тесно
пријатељство свакога дана
свакога часа. Њихова љу-
бав коју више и не поку-
шаваху да крију нити да
обуздају, уз карактерста-
не везе.
Они се још више обо-
жаваху; Још више уноша-
ху жари у своју љубав.
Миранд пливаше у срећи
и подругљиво се смејаше
своме дотадашњем околи-
шењу. У том настаде лето
са својим заједничким из-
летима, лето, када свака
човек помишља да се само
бокорица ружа, са шапу-

искраде из вароши и да у-
жива у свежем планинском
зраку, у мирисном заносу
шума, у малим излетима
на чамцу, у једноставној
жалополји океана.
Једно вече, пре по што
су сели за сто Лијана се
обуче у костим из доба
маркизе Помпадур. Беше
јој пала на ум та идеја да
вечера у том костиму, па
затим учини и све оно ос-
тало.
Витра у своје старин-
ском костиму плавичасте
летима, лето, када свака
боје попрсканом свитком
човек помишља да се само
бокорица ружа, са шапу-

дрвном косом и снежним
ушницама, спремно за љу-
бавне позаве, она се насла-
ђавала љубављу на груди-
ма свога драгана.
— И сувише волети, то
је довољно водити! ок ре-
чи ми. Међу полупцима,
који су плаћутали целу ноћ,
они се решаше да напуше
Париз, да се повуку негде,
где ће мирно моћи несо-
рестити своју љубав.
Нису изабрали Диеп, Ту-
вил, Кабур и остала чува-
на морска купалишта, те
се решаше да оду у Кре-
тану, у земљу где бине
рођена Маркизета и про-
коју сад одјекиваху њихо-
ви непасати пољудици.
Ево укратко њихови из-
лети:
Директан воз, који пола-
зи у 9 часова у вече за
Гранвилу дрио је сави
близом. Само у својој
не-у, Маркизета је утисна
вала са главом испушеном
на бели јастук, умет под
закуп пред полаза.

(Наставиће се)